

ROOTZONE 2. jan 2017

Lad det være sagt med det samme: Bror Kalles Kapel, Ewald Thomsen og V. Poulsens Kapel gør anmelderen varm, munter og livsduelig. De udstråler alle optimistisk traditionsarv, fra længe før Dylan satte strøm på, og verden gik af lave. Om Fionia Stringband kan man roligt sige det samme.

Denne livlige trio består af Jes Kroman (violin, skrig, skrål og tramp), Michael Graubæk (violin) og Theis Juul Langlands (klaver og orgel/salmecykel). På pladen har de endvidere inviteret Anders Ringgaard (trækbasun) og Rasmus Fribo (saxofon) til at medvirke på et par af numrene.

Violinisterne, Jes og Michael, blev i 2015 udnævnt til rigsspillemand. Tredjemand Theis hævder, at han ikke har brug for fine titler, men han er eminent til at holde en slagfast, Cape Breton-agtig takt på sit klaver. Jes er i øvrigt dobbelt så gammel som resten af orkestret, men holder sig nu ganske godt. ”Jeg ”tilhører en generation af musikere, hvor man lærte af hinanden og de gamle spillemænd”, siger han selv og tilføjer beskedent, at hans violinspil tilhører en svunden tid. Det ved jeg nu ikke rigtigt, om jeg som anmelder vil skrive under på, for samarbejdet på CD'en er frisk, medrivende og meget nutidigt. Absolut traditionel dansk folkemusik når det er bedst.

Det antydes allerede i indledningsnummeret, ”Jørgen Murers Polka”, som Jes Kroman har lært af sin gamle læremester, rigsspillemanden Hans Jørgen Christensen. Herefter fortsættes der med en lang række iørefaldende, danse-egnede perler fra den klassiske spillemandsarv. Her er både numre fra svenske Niels' repertoire, fra bogen ”358 Danske Folkedansemelodier”, fra den nordjyske spillemand Otto Trads og mange andre. Allersmukkeste – og langsomt – står ”Vals efter Æ Tinusser” (også kaldet ”Tinus Vals”). Den oprindeligt hurtige melodi er her bygget om til en ”slow air” efter forbillede fra Cape Breton, hvilket klæder stykket vældigt godt. Ligeledes vil jeg fremhæve ”Tåsingevalsen” efter Lang Linken, der angiveligt er en af Kromans absolutte favoritvalse.

På ”Råt for Usødet” er der ikke tale om selv at skrive det hele for at være originale, men om at genbruge det gode gamle, der har vist sig slidstærkt gennem generationer. Råt for usødet! Vaskeægte dansk spillemandsmusik!

Gruppen lægger megen vægt på, at de er fynboer. Det hænger sammen med, siger de selv, at fynboer er sådan nogle dejlige mennesker – og så er det hele grundlaget for navnet Fionia Stringband. Fionia er som bekendt det latinske navn for Fyn.

”I begyndelsen dyrkede vi vores fælles passion for musik fra Cape Breton i Nova Scotia, Canada, men som fynboer har den danske musik en stor plads i vores hjerter”, siger trioens selv. Kærligheden til Cape Breton høres dog tydeligt på ”Råt for Usødet”, ligesom det er tydeligt, at Kroman har en fortid i gruppen La Bastringue og i det førnævnte V. Poulsens Kapel.

Allan E. Petersen

FYENS STIFSTTIDENDE 30/12/16

Bandets navn antyder masser af fioliner, men tro lige om igen. Der er kun to af slagsen her til denne strengeleg. Jes Kromann og Michael Graubæk, i muntert selskab med pianisten Theis Juul Langlands.

Man må sige, at det her er den ægte vare. Ikke noget genre-eksperimenteren eller besynderlige instrumentsammensætninger. Det køre derudaf, så halmen i træskoene bliver godt og grundigt fladtrådt, tærne ømme og sveden haglende. Det er dansk med toner fra Thy til Tåsinge, fra Agerkrog til Vrøgum, dem-seks polkaer, et par eller tre valse og så det løse, bl.a. en fin lille lyrisk hilsen til en anden spillemand, med efternavnet Nielsen, men hans ”solen er så rød mor”.

Energien og spillemanstæften er tydelig, men det hele bliver også en bitte ensformigt i længden, og violinerne lyder ofte underligt skingre, mangler på en eller anden måde substans og krop. Klaverets rolle er understøttende og flere steder bestemt også underholdende.